

UOHSX004MNOF

PŘESED A ÚŘADU PRO OCHRANU HOSPODÁŘSKÉ SOUTĚŽE

ROZHODNUTÍ

Č. j.: ÚOHS-R186/2012/VZ-23601/2012/310/BVÍ

Brno 14. prosince 2012

Ve správním řízení o rozkladu ze dne 4. 7. 2012 doručeném Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže dne 12. 7. 2012, jenž podal navrhovatel –

- společnost **Olympus Czech Group, s.r.o., člen koncernu**, IČ 27068641, se sídlem Evropská 176/16, 160 41 Praha 6,

proti rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže č. j.: ÚOHS-S118/2012/VZ-9888/2012/520/JO n ze dne 26. 6. 2012, ve věci přezkoumání úkonů zadavatele –

- **Nemocnice TGM Hodonín, příspěvková organizace**, IČ 00226637, se sídlem Purkyňova 11, 695 26 Hodonín,

učiněných v rámci veřejné zakázky malého rozsahu s názvem „**Nákup zdravotní techniky pro Nemocnici TGM Hodonín**“, jehož dalším účastníkem je vybraný uchazeč –

- společnost **Medinet s.r.o.**, IČ 47538198, se sídlem nám. Sítná 3105, 272 01 Kladno,

jsem podle § 152 odst. 5 písm. b) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, na základě návrhu rozkladové komise, jmenované podle § 152 odst. 3 téhož zákona, rozhodl takto:

rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže č. j.: ÚOHS-S118/2012/VZ-9888/2012/520/JOn ze dne 26. 6. 2012

p o t v r z u j i

a podaný rozklad

z a m í t á m.

ODŮVODNĚNÍ

I. Výběrové řízení a správní řízení před Úřadem pro ochranu hospodářské soutěže

1. Úřad pro ochranu hospodářské soutěže (dále jen „**Úřad**“) jako orgán příslušný podle § 112 zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**zákon**“) ¹ k výkonu dohledu nad zadáváním veřejných zakázek, obdržel dne 22. 2. 2012 návrh navrhovatele – Olympus Czech Group, s.r.o., člen koncernu, IČ 27068641, se sídlem Evropská 176/16, 160 41 Praha 6 (dále jen „**navrhovatel**“), na přezkoumání úkonů zadavatele - Nemocnice TGM Hodonín, příspěvková organizace, IČ 00226637, se sídlem Purkyňova 11, 695 26 Hodonín (dále jen „**zadavatel**“), učiněných v rámci veřejné zakázky malého rozsahu s názvem „Nákup zdravotní techniky pro Nemocnici TGM Hodonín“ (dále jen „**veřejná zakázka**“).
2. Dne 27. 12. 2011 zahájil zadavatel výběrové řízení pro veřejnou zakázku odesláním „výzvy k podání nabídky“ pěti potencionálním dodavatelům poptávaného plnění. V zadávacích podmínkách pro veřejnou zakázku zadavatel stanovil jako základní hodnotící kritérium ekonomickou výhodnost nabídky, přičemž dílčí hodnotící kritéria vymezil takto: „Celková nabídková cena bez DPH“ s váhou 70 %, „Smluvní pokuta za nedodržení termínu předání dodávky“ s váhou 10 %, „Délka realizace dodávek v kalendářních dnech“ s váhou 10 % a „Délka záruky za dodávku v měsících nad požadovaný rámec“ s váhou 10 %.
3. Ve lhůtě stanovené pro podávání nabídek obdržel zadavatel nabídky od tří dodavatelů. Z Protokolu o druhém jednání hodnotící komise ze dne 17. 1. 2012 vyplývá, že navrhovatel v návrhu smlouvy, který tvořil přílohu jeho nabídky, uvedl, že „*smluvní pokuta při nedodržení termínu dodání předmětu plnění je stanovena na 0,1 % z ceny předmětu plnění (tj. 1 813,- Kč) za každý započatý den*“. Podle hodnotící komise, resp. zadavatele, však z čl. 12 zadávací dokumentace vyplývalo, že uchazeči mají v nabídkách uvádět navrhované smluvní pokuty v absolutních hodnotách, nikoli vyjádřit výši této sankce za každý započatý den. Předseda hodnotící komise tedy vyzval navrhovatele k předložení písemného vysvětlení nabídky, jehož předmětem mělo být mimo jiné objasnění, zda smluvní pokuta ve výši 1 813,- Kč je platná v souladu s požadavky stanovenými zadávací dokumentací. V reakci na tuto žádost předložil

¹ Pokud je v rozhodnutí uveden odkaz na zákon, jedná se vždy o znění účinné ke dni zahájení šetřeného výběrového řízení ve smyslu ust. § 26 zákona v návaznosti na ust. § 158 odst. 1 a 2 zákona.

navrhovatel zadavateli písemné vysvětlení jeho nabídky, v němž s ohledem na skutečnost, že zadavatel požadoval jednorázovou smluvní pokutu v absolutní hodnotě, uvedl, že mění ustanovení o smluvní pokutě tak, že tato smluvní pokuta je stanovena na 170 000,- Kč. Rozhodnutím ze dne 24. 1. 2012 zadavatel navrhovatele z výběrového řízení pro veřejnou zakázku vyloučil, neboť navrhovatel změnil nabízenou smluvní pokutu, která měla být předmětem hodnocení. Následně zadavatel rozhodl o výběru nejvhodnější nabídky uchazeče Medinet s.r.o., IČ 47538198, se sídlem nám. Sítná 3105, 272 01 Kladno (dále jen „**vybraný uchazeč**“).

4. Vzhledem k tomu, že navrhovatel nepovažoval své vyloučení za oprávněné, podal proti rozhodnutí zadavatele o vyloučení navrhovatele z další účasti ve výběrovém řízení námitky ze dne 31. 1. 2012, v nichž uvedl, že pokud zadavatel požadoval, aby dodavatelé uváděli smluvní pokuty v absolutní částce, měl být tento požadavek jasně stanoven v rámci zadávací dokumentace pro veřejnou zakázku. Žádost zadavatele o objasnění nabídky dává dle námitek navrhovatele podklad k tomu, aby zadávací dokumentace pro veřejnou zakázku byla prohlášena za vadnou, netransparentní a diskriminační. Navrhovatel předložením objasnění nabídky, jehož součástí byla i změna navrhované smluvní pokuty, pouze reagoval na jednání zadavatele, kterým zadavatel po skončení lhůty pro podání nabídek upřesnil zadávací podmínky. Navrhovatel v námitkách dále uvedl, že své vyloučení považuje za diskriminační, účelové a v rozporu se zásadou rovného zacházení, tedy se zákonem. K těmto námitkám se zadavatel vyjádřil ve svém stanovisku ze dne 10. 2. 2012, v němž uvedl, že vzhledem k tomu, že veřejná zakázka je veřejnou zakázkou malého rozsahu, nemůže se podání námitek navrhovatele řídit § 110 zákona. Dále se zadavatel vyjádřil k námitkám navrhovatele v tom smyslu, že navrhovatel ne zcela správně pochopil důvod svého vyřazení. Tímto důvodem nebyla skutečnost, že navrhovatel uvedl smluvní pokutu vyjádřenou procenty, ale skutečnost, že tuto smluvní pokutu navrhovatel vymezil jako částku za každý den prodlení s plněním. Pokud zadavatel v zadávací dokumentaci uvedl, že uchazeč má nabídnout výši smluvní pokuty, přičemž dále není uvedeno, že by se mělo jednat o smluvní pokutu za každý den prodlení, jedná se o pokutu jednorázovou. Pokud následně navrhovatel změnil skutečnost, která měla být předmětem hodnocení, musel být z výběrového řízení pro veřejnou zakázku vyloučen. Dále zadavatel v rámci stanoviska uvedl, že i v případě, pokud by nabídka navrhovatele byla hodnocena, tato nabídka by nebyla vybrána jako nejvhodnější, neboť by se v konečném pořadí umístila až na třetím místě.
5. Vzhledem k tomu, že navrhovatel nepovažoval rozhodnutí zadavatele o námitkách za učiněné v souladu se zákonem, doručil Úřadu dne 22. 2. 2012 písemný návrh na zahájení řízení o přezkoumání úkonů zadavatele (dále jen „**návrh**“). Zadavatel návrh obdržel dne 21. 2. 2012. Návrh směřuje proti postupům zadavatele při vyloučení navrhovatele z výběrového řízení pro veřejnou zakázku, přičemž vyloučením navrhovatele mělo dojít k porušení § 6 zákona. Dále navrhovatel v rámci návrhu požadoval uložení předběžného opatření spočívajícího v zákazu uzavřít smlouvu na plnění předmětu veřejné zakázky. Obsah návrhu je podrobně popsán v napadeném rozhodnutí č. j.: ÚOHS-S118/2012/VZ-9888/2012/520/JOn ze dne 26. 6. 2012.

6. Na základě shora uvedeného návrhu bylo Úřadem zahájeno správní řízení ve věci přezkoumání úkonů zadavatele, jehož zahájení oznámil Úřad účastníkům řízení dopisem ze dne 8. 3. 2012 č. j.: ÚOHS-S118/2012/VZ-4547/2012/520/JOn.
7. Úřad rozhodl o návrhu navrhovatele na vydání předběžného opatření spočívajícího v uložení zákazu uzavřít smlouvu na plnění předmětu veřejné zakázky tak, že rozhodnutím č. j.: ÚOHS-S118/2012/VZ-6610/2012/520/JOn ze dne 10. 3. 2012 tento návrh na vydání předběžného opatření zamítl.
8. Dne 1. 6. 2012 byla na základě výsledků výběrového řízení pro veřejnou zakázku uzavřena mezi zadavatelem a vybraným uchazečem smlouva na plnění předmětu veřejné zakázky. O této skutečnosti zadavatel informoval Úřad dne 4. 7. 2012.

II. Napadené rozhodnutí

9. Dne 26. 6. 2012 vydal Úřad rozhodnutí č. j. ÚOHS-S118/2012/VZ-9888/2012/520/JOn (dále jen „**napadené rozhodnutí**“), kterým rozhodl tak, že se návrh v souladu s § 118 odst. 5 písm. d) zákona zamítá, neboť nesměřuje proti postupu, který je zadavatel povinen dodržovat podle zákona v zadávacím řízení nebo v soutěži o návrh.
10. Úřad v odůvodnění napadeného rozhodnutí popsal veškeré relevantní skutečnosti, které se k návrhu vztahovaly. Dle zjištění Úřadu navrhovatel v návrhu brojil proti několika skutečnostem týkajícím se postupů zadavatele při vyloučení navrhovatele z výběrového řízení pro veřejnou zakázku, v nichž spatřoval porušení zákona zadavatelem. Navrhovatel byl předně přesvědčen, že ačkoli je veřejná zakázka zakázkou malého rozsahu, podléhá její zadávání zákonu, neboť tak stanovil sám zadavatel v zadávací dokumentaci pro veřejnou zakázku. Dále navrhovatel rozporoval, že by provedl změnu své nabídky, neboť jeho písemné vysvětlení nabídky, jehož obsahem byl návrh smluvní pokuty v nové výši, bylo pouze reakcí na žádost o vysvětlení, v níž zadavatel stanovil novou zadávací podmínku – požadavek na stanovení nabízené smluvní pokuty v paušální částce a nikoli pomocí procentního vyjádření a za každý den prodlení. Navrhovatel uzavřel, že pokud trpěla zadávací dokumentace vadou, nemůže být důsledkem této vady vyloučení uchazeče, ale sankcionován by měl být zadavatel. Navrhovatel v návrhu požadoval, aby Úřad zrušil rozhodnutí zadavatele o jeho vyloučení a dále, aby uložil zákaz uzavřít na základě výsledků výběrového řízení smlouvu, resp. aby zrušil celé výběrové řízení pro veřejnou zakázku, pokud to bude z pohledu Úřadu nezbytné.
11. Úřad shledal, že v souladu s § 12 odst. 3 zákona je veřejná zakázka veřejnou zakázkou malého rozsahu, kterou nebyl zadavatel povinen zadávat v režimu zákona. Dle § 18 odst. 5 zákona byl však zadavatel povinen dodržovat zásady uvedené v § 6 zákona.
12. Dále Úřad v této souvislosti konstatoval, že v souladu s § 26 odst. 5 zákona platí, že zahájí-li zadavatel zadávání veřejné zakázky malého rozsahu postupem platným pro zadávání podlimitní veřejné zakázky, postupuje podle ustanovení platných pro zadávání podlimitní veřejné zakázky. Dle zjištění Úřadu nebylo výběrové řízení pro veřejnou zakázku zahájeno

způsobem, který by znamenal postup platný pro zadávání podlimitní veřejné zakázky, neboť ačkoli výzva k podání nabídek byla zadavatelem zaslána pěti relevantním dodavatelům, nedošlo ze strany zadavatele k uveřejnění této výzvy vhodným způsobem po celou dobu trvání lhůty pro podání nabídek, jak v případě zahájení zjednodušeného podlimitního řízení vyžaduje § 38 odst. 2 a 3 zákona. Zadavatel dále v rámci zadávací dokumentace deklaroval, že postupy ve výběrovém řízení se řídí analogicky dle ustanovení zákona upravujících zjednodušené podlimitní řízení. Úřad v této souvislosti uzavřel, že vzhledem k tomu, že výběrové řízení pro veřejnou zakázku nebylo zahájeno postupem platným pro zadávání podlimitních veřejných zakázek, jedná se o řízení, které v souladu s § 18 odst. 5 zákona probíhalo mimo režim zákona.

13. Dále Úřad v napadeném rozhodnutí uvedl, že návrh nesměřuje proti postupu, který je zadavatel povinen dodržovat podle zákona v zadávacím řízení nebo v soutěži o návrh, neboť zadavatel nebyl povinen veřejnou zakázku coby veřejnou zakázku malého rozsahu zadat v některém ze zadávacích řízení dle zákona. Úřad byl tedy v souladu s § 118 odst. 5 písm. d) zákona povinen návrh zamítnout.
14. Úřad dále provedl výklad pojmů „zadávání“ a „zadání“ veřejné zakázky. Ustanovení § 17 písm. m) zákona definuje pojem „zadávání“ jako *„závazný postup zadavatele podle tohoto zákona v zadávacím řízení, jehož účelem je zadání veřejné zakázky, a to až do uzavření smlouvy nebo do zrušení zadávacího řízení; zadáváním se rozumí i postup zadavatele směřující k zadání veřejné zakázky v dynamickém nákupním systému, a řízení, ve kterém veřejný zadavatel zadává veřejnou zakázku na základě rámcové smlouvy“*. Pojem „zadání“ upravuje § 17 písm. k) zákona. Dle tohoto ustanovení zákona se pod pojmem „zadání“ rozumí *„rozhodnutí zadavatele o výběru nejvhodnější nabídky a uzavření smlouvy s vybraným uchazečem, uskutečněné v zadávacím řízení“*). Na základě výše uvedeného Úřad konstatoval, že vzhledem k tomu, že se v případě veřejných zakázek malého rozsahu nejedná o zadávání, resp. zadání veřejné zakázky, neprobíhá výběrové řízení pro veřejné zakázky malého rozsahu v režimu zákona.

III. Námitky rozkladu

15. Proti napadenému rozhodnutí podal navrhovatel rozklad, který byl Úřadu doručen v zákonné lhůtě dne 12. 7. 2012. Navrhovatel v rozkladu vyjadřuje svůj nesouhlas s napadeným rozhodnutím, které považuje za nesprávné a učiněné v rozporu s právními předpisy.
16. Navrhovatel je konkrétně přesvědčen, že ze zadávací dokumentace pro veřejnou zakázku vyplývá, že veřejná zakázka byla zadána postupem platným pro zadávání podlimitních veřejných zakázek, neboť nadpis této zadávací dokumentace uvádí, že tato je dle ust. § 44 zákona. Dále tato skutečnost vyplývá z preambule zadávací dokumentace pro veřejnou zakázku, která uvádí, že *„práva, povinnosti či podmínky v této dokumentaci neuvedené se řídí zákonem“*.
17. Navrhovatel dále považuje za neodůvodněný závěr Úřadu uvedený v napadeném rozhodnutí týkající se ustanovení zadávací dokumentace, v němž zadavatel deklaroval, že se jedná

o veřejnou zakázku malého rozsahu, jejíž výběrové řízení se řídí analogicky dle zjednodušeného podlimitního řízení. Navrhovatel je v této souvislosti přesvědčen, že pokud by takový závěr Úřadu v souvislosti s tímto ustanovením zadávací dokumentace měl být přijat, byl by tímto porušen princip právní jistoty zakotvený ústavním právem České republiky.

18. Dále navrhovatel rozporuje argumentaci Úřadu týkající se formy zahájení výběrového řízení pro veřejnou zakázku. Navrhovatel považuje za nesprávný závěr Úřadu ohledně nedostatku uveřejnění zahájení výběrového řízení pro veřejnou zakázku, z něhož dle Úřadu vyplývá nenaplnění podmínek § 26 odst. 5 zákona. Navrhovatel k tomu v rozkladu uvádí, že uveřejnění výzvy k podání nabídky na profilu zadavatele je pouze jedním z vhodných způsobů uveřejnění výzvy, závěr Úřadu je tedy nesprávný a v rozporu s právními předpisy.
19. Navrhovatel dále upozorňuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 2 Afs 132/2009-275 ze dne 26. 1. 2011, který se týká věcné příslušnosti Úřadu k přezkoumávání úkonů zadavatelů učiněných v rámci výběrových řízení pro veřejné zakázky malého rozsahu. Navrhovatel je tedy přesvědčen, že i v případě, pokud by veřejná zakázka nebyla zadávána v režimu zákona, postup zadavatele by měl být přezkoumán Úřadem na základě shora uvedeného rozsudku.
20. Navrhovatel dále rekapituluje průběh výběrového řízení pro veřejnou zakázku včetně postupů zadavatele při vyloučení navrhovatele. Navrhovatel je přesvědčen, že vzhledem k tomu, že zadávací dokumentace pro veřejnou zakázku nestanovila výslovně, jakým způsobem má být vyčíslena navrhovaná smluvní pokuta, která bude následně předmětem hodnocení, není možné navrhovatele z výběrového řízení pro veřejnou zakázku vyloučit, pokud navrhovanou smluvní pokutu uvedl jako procentní částku za každý den prodlení. Tím, že navrhovatel ve svém písemném vysvětlení nabídky uvedl navrhovanou smluvní pokutu v absolutní výši, svou nabídku nezměnil, neboť se jednalo o reakci navrhovatele na jednání zadavatele a jeho změny v zadávací dokumentaci provedené žádostí o objasnění nabídky navrhovatele. Veškerá pochybení v této souvislosti se tedy týkají výhradně zadavatele, neboť ten vymezil zadávací podmínky netransparentním a diskriminačním způsobem. Navrhovatel se dále neztotožňuje se závěrem zadavatele, že převodem navrhovatelem původně navrhované smluvní pokuty ve výši 0,1 % za každý den prodlení na absolutní hodnotu, bude tato smluvní pokuta činit 1 813,- Kč. Dle názoru navrhovatele totiž není možné u pokuty stanovené „za každý den prodlení“ dopředu určit, jak dlouhé případné prodlení bude.
21. Navrhovatel dále upozorňuje na rozpor v počtu účastníků, resp. uchazečů o veřejnou zakázku. Dle rozhodnutí o výběru nejvhodnější nabídky byla předmětem hodnocení jediná nabídka – nabídka vybraného uchazeče. Ve vypořádání námitek navrhovatele proti rozhodnutí o jeho vyloučení však zadavatel uvedl, že i v případě, pokud by byla nabídka navrhovatele předmětem hodnocení, umístila by se až na třetím místě.
22. Navrhovatel považuje své vyloučení z výběrového řízení pro veřejnou zakázku za účelové, diskriminační a v rozporu se zásadou rovného zacházení a domnívá se, že jeho vyloučením

došlo k porušení § 6 zákona. Porušení zásad „transparentnosti, diskriminace a zásady rovného zacházení“ mělo mít dle navrhovatele za následek obchodní ztráty. Dle komentářové literatury k zákonu, z níž navrhovatel vycházel, může k vyloučení uchazeče ze zadávacího řízení dojít pouze při nesplnění předem daných zadávacích podmínek, nicméně požadavek na absolutně stanovenou výši smluvní pokuty nebyl zadavatelem předem v zadávacích podmínkách definován.

23. Navrhovatel se domnívá, že pokud by bylo přijato tvrzení zadavatele, že formulace „dodavatel musí ve svém návrhu smlouvy uvést výši smluvní pokuty za nedodržení termínu dodávek“ stanovuje povinnost uvést navrhovanou smluvní pokutu pouze v absolutní výši a nikoli i v procentní sazbě, měl by takový závěr za následek zásadní vadu zadávací dokumentace a zrušení celého výběrového řízení pro veřejnou zakázku.
24. Navrhovatel dále uvádí, že sám zadavatel si musel být vědom skutečnosti, že vyloučení navrhovatele z výběrového řízení pro veřejnou zakázku je neoprávněné, neboť jinak by nečinil druhé rozhodnutí o výběru nejvhodnější nabídky ze dne 20. 2. 2012. Dále navrhovatel rozporuje argumentaci zadavatele týkající se toho, že nabídka navrhovatele by nebyla vybrána jako nejvhodnější, pokud by byla hodnocena, přičemž navrhovatel uvádí, že v rámci řízení před Úřadem se jedná o nerelevantní argument.

Závěr rozkladu

25. Závěrem rozkladu navrhovatel požaduje, aby předseda Úřadu napadené rozhodnutí v celém rozsahu změnil tak, že ruší rozhodnutí zadavatele o vyloučení navrhovatele z výběrového řízení pro veřejnou zakázku, případně, pokud to bude z pohledu Úřadu nezbytné, aby zrušil celé výběrové řízení pro veřejnou zakázku, nebo aby napadené rozhodnutí v celém rozsahu zrušil a věc vrátil k novému projednání správnímu orgánu, který napadené rozhodnutí vydal.

IV. Řízení o rozkladu

26. Úřad neshledal důvody pro postup podle § 87 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**správní řád**“), a v souladu s ustanovením § 88 odst. 1 správního řádu postoupil věc orgánu rozhodujícímu o rozkladu.

Vyjádření zadavatele

27. Dne 20. 7. 2012 obdržel Úřad vyjádření zadavatele k podanému rozkladu, v němž zadavatel potvrzuje svůj záměr zadat veřejnou zakázku coby veřejnou zakázku malého rozsahu. Dle zadavatele rozklad nesměřuje proti skutečnosti, zda měl zadavatel postupovat při zadávání veřejné zakázky podle zákona, ale proti napadenému rozhodnutí, resp. proti rozhodnutí zadavatele o vyloučení navrhovatele z výběrového řízení. Zadavatel se ztotožňuje se závěry Úřadu a uvádí, že pokud v zadávací dokumentaci odkázal na zákon, neznamená to, že při zadávání veřejné zakázky postupoval dle zákona v plném rozsahu, zadavatel se pouze některými ustanoveními zákona inspiroval, a dle jeho znění postupoval pouze

analogicky. Zadavatel je přesvědčen, že v plném rozsahu dodržel zásady zadávání veřejných zakázek zakotvené v § 6 zákona.

28. Pokud jde o zadávací podmínku, v níž byl definován požadavek zadavatele na smluvní pokutu, která měla být předmětem hodnocení, zadavatel v této souvislosti uvádí, že nikdy nevyločil možnost uvést smluvní pokutu v procentech. Zadavatel pouze vyloučil možnost užít smluvní pokutu koncipovanou jako částku za každý den prodlení. S ohledem na tuto skutečnost požadoval zadavatel od navrhovatele objasnění jeho nabídky, přičemž uvedl požadavek na vymezení nabízené smluvní pokuty v absolutní hodnotě. Vzhledem k tomu, že navrhovatel v písemném objasnění nabídky uvedl smluvní pokutu, jejíž absolutní výše neodpovídala smluvní pokutě prve vyjádřené v nabídce navrhovatele, jejíž celkovou výši nebylo možné vypočítat, neboť byla stanovena za každý den prodlení, rozhodl zadavatel z důvodu změny nabídky o vyloučení navrhovatele z výběrového řízení pro veřejnou zakázku.
29. Dále zadavatel objasnil navrhovatelem tvrzený rozpor v počtu uchazečů o veřejnou zakázku. Pro účely stanoviska k námitkám vypočetl zadavatel výsledky hodnocení, jehož by se účastnily všechny nabídky podané do výběrového řízení pro veřejnou zakázku. Zadavatel opakovaně tvrdí, že nabídka navrhovatele by se neumístila na prvním místě v konečném pořadí, i kdyby byla předmětem hodnocení smluvní pokuta v jakékoli výši.
30. Dále zadavatel uvádí, z jakého důvodu byla vyhotovena celkem dvě rozhodnutí o výběru nejvhodnější nabídky. Druhé z těchto rozhodnutí bylo vytvořeno poté, co zadavatel vyhověl námitce uchazeče RADIX CZ, s.r.o., IČ 26774321, se sídlem Čáslavská 231, 284 01 Kutná Hora, a provedl nové posouzení nabídek.
31. Zadavatel uzavírá, že vyloučení navrhovatele nelze považovat za účelové, diskriminační a v rozporu se zásadou rovného zacházení, tedy v rozporu se zákonem.
32. Vybraný uchazeč se k rozkladu navrhovatele nevyjádřil.

Stanovisko předsedy Úřadu

33. Po projednání rozkladu a veškerého spisového materiálu rozkladovou komisí jmenovanou podle § 152 odst. 3 správního řádu a po posouzení případu ve všech jeho vzájemných souvislostech, jsem přezkoumal podle § 89 odst. 2 správního řádu soulad napadeného rozhodnutí s právními předpisy a jeho správnost v rozsahu námitek uvedených v rozkladu, a s přihlédnutím k návrhu rozkladové komise dospěl k následujícímu závěru.
34. Úřad postupoval správně a v souladu se zákonem, když rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku napadeného rozhodnutí. V odůvodnění tohoto rozhodnutí jsou dále uvedeny bližší důvody, které mne vedly k zamítnutí rozkladu a potvrzení napadeného rozhodnutí.

V. K námitkám rozkladu

35. V první řadě považuji za nutné postavit na jisto, zda se v případě veřejné zakázky skutečně jedná o veřejnou zakázku malého rozsahu a jakým způsobem byla tato zakázka „zadáвана“, pokud je skutečně veřejnou zakázkou malého rozsahu.
36. V souladu s § 7 odst. 3 zákona se veřejné zakázky dělí na nadlimitní, podlimitní a veřejné zakázky malého rozsahu. Zákon dále v § 12 odst. 3 stanoví, že veřejnou zakázkou malého rozsahu se rozumí veřejná zakázka, jejíž předpokládaná hodnota nedosáhne v případě veřejné zakázky na dodávky 2 000 000,- Kč bez daně z přidané hodnoty. Pokud zadavatel v čl. 3 zadávací dokumentace pro veřejnou zakázku uvedl, že předpokládaná hodnota veřejné zakázky činí 1 691 000,- Kč bez DPH, je v souladu se shora vymezenými dotčenými ustanoveními zákona zřejmé, že veřejná zakázka je veřejnou zakázkou malého rozsahu.
37. Dále jsem se zabýval způsobem, jakým byla veřejná zakázka „zadáвана“, přičemž vzhledem ke skutečnosti, že se jedná o veřejnou zakázku malého rozsahu, platí v souladu s § 18 odst. 5 zákona, že zadavatel není takovou veřejnou zakázku povinen zadávat podle zákona. Zadavatelé veřejných zakázek malého rozsahu jsou však oprávněni dobrovolně podřadit výběrové řízení pro veřejnou zakázku malého rozsahu pod režim zákona, přičemž zákon v této souvislosti v § 26 odst. 5 uvádí, že zahájí-li veřejný zadavatel zadávání veřejné zakázky malého rozsahu postupem platným pro zadávání podlimitní veřejné zakázky, postupuje podle ustanovení platných pro zadávání podlimitní veřejné zakázky. V takovém případě je pak zadavatel povinen po celý průběh řízení dodržet všechna relevantní ustanovení zákona upravující postup zadavatele v příslušném zadávacím řízení, jako kdyby se skutečně jednalo o podlimitní veřejnou zakázku.
38. Z podkladů výběrového řízení pro veřejnou zakázku jsem zjistil, že zadavatel zahájil výběrové řízení pro veřejnou zakázku dne 27. 12. 2011 odesláním výzvy k podání nabídky. Vedle navrhovatele a vybraného uchazeče byli takto zadavatelem osloveni dodavatelé Medinet s.r.o., VITRUM Rožnov s.r.o. a MEDITECH s.r.o. Lhůta pro podání nabídek byla stanovena do 11. 1. 2012 do 15.00 hodin.
39. Pokud by zadavatel opravdu hodlal v případě veřejné zakázky postupovat dle § 26 odst. 5 zákona, a zahájit takto pro veřejnou zakázku některé ze zadávacích řízení definovaných v § 21 zákona, musel by v rámci zahájení takového řízení učinit vedle výzvy k podání nabídky i další zákonem požadované kroky. V úvahu nejpravděpodobněji přichází zjednodušené podlimitní řízení dle § 21 odst. 1 písm. f) zákona, neboť vyjma jednacím řízení bez uveřejnění dle § 21 odst. 1 písm. d) zákona, se v rámci zahájení zadávacího řízení výzva k podání nabídky nerozesílá. V případě jednacím řízení bez uveřejnění je však nutné, aby zadavatel ve výzvě výslovně deklaroval, že hodlá veřejnou zakázku zadat v tomto druhu řízení, což se v případě veřejné zakázky nestalo. Pokud zadavatel nezahájil zadávací řízení pro veřejnou zakázku odesláním oznámení o zahájení zadávacího řízení k uveřejnění v informačním systému veřejných zakázek, je zřejmé, že veřejnou zakázku nehodlal zadat v řízení otevřeném či užším, ani v jednacím řízení s uveřejněním či v soutěžním dialogu.

40. Zákon v § 38, který upravuje zahájení zjednodušeného podlimitního řízení, stanoví v odstavci druhém tohoto ustanovení, že vedle rozeslání výzvy k podání nabídky a k prokázání splnění kvalifikace nejméně pěti relevantním dodavatelům, je nutné, aby zadavatel takovou výzvu po celou dobu trvání lhůty pro podání nabídek vhodným způsobem uveřejnil. Ustanovení § 38 odst. 3 zákona potom veřejnému zadavateli stanoví povinnost provést vhodné uveřejnění výzvy na svém profilu zadavatele, který byl uveřejněn v informačním systému podle § 157 zákona.
41. Vzhledem k tomu, že zadavatel výzvu k podání nabídek neuveřejnil způsobem, jaký stanoví zákon v § 38 odst. 2 a 3, nelze považovat zahájení výběrového řízení pro veřejnou zakázku za postup „*platný pro zahájení podlimitní veřejné zakázky*“, jak požaduje § 26 odst. 5 zákona. V této souvislosti se tedy plně ztotožňují se závěrem napadeného rozhodnutí v tom smyslu, že pokud zadavatel veřejné zakázky nezahájil výběrové řízení pro veřejnou zakázku dle § 26 odst. 5 zákona, nebyl povinen postupovat podle ustanovení zákona, která se vztahují na zadávání podlimitních veřejných zakázek.
42. Pokud se navrhovatel domnívá, že veřejná zakázka byla „zadáвана“ postupem platným pro podlimitní veřejné zakázky, neboť v zadávací dokumentaci pro veřejnou zakázku byl uveden odkaz na § 44 zákona, a dále, že v preambuli této zadávací dokumentace zadavatel stanovil, že „*práva, povinnosti či podmínky v této dokumentaci neuvedené se řídí tímto zákonem*“, není možné s touto argumentací navrhovatele souhlasit. Pro podřazení veřejné zakázky pod režim zákona je rozhodující právě § 26 odst. 5 zákona, jak je uvedeno shora. Ačkoli zadavatel v zadávací dokumentaci pro veřejnou zakázku uvedl odkaz na zákon, stanovil zároveň v její preambuli, že výběrové řízení pro veřejnou zakázku probíhá analogicky dle postupů ve zjednodušeném podlimitním řízení. Odkaz na § 44 zákona, který upravuje náležitosti a ostatní podmínky vyhotovení zadávací dokumentace, je tedy nutno chápat ve smyslu analogického použití tohoto zákonného ustanovení, které navíc vymezuje povinnosti zadavatele, nikoli uchazeče o veřejnou zakázku. Tudíž není možno ani namítat, že by zadavatel tímto analogickým postupem jakkoli omezoval práva a postavení relevantních dodavatelů.
43. Navrhovatel dále v rozkladu namítá neodůvodněnost závěru napadeného rozhodnutí o tom, že zadavatel jasně deklaroval skutečnost, že veřejná zakázka je veřejnou zakázkou malého rozsahu a dále, že veřejná zakázka je zadávána postupem analogickým ke zjednodušenému podlimitnímu řízení, tedy nikoli identicky. V této souvislosti se ztotožňují s předmětným závěrem napadeného rozhodnutí, který je uveden v jeho bodě 34. Skutečnost, že se jedná o veřejnou zakázku malého rozsahu, je nezpochybnitelná, neboť ta je dána samotnou předpokládanou hodnotou veřejné zakázky, nikoli prohlášením zadavatele či Úřadu. Dále tato skutečnost vyplývá přímo z titulní strany zadávací dokumentace.
44. Pokud navrhovatel namítá neodůvodněnost ve vztahu k tvrzení, že pokud zadavatel vymezil své postupy jako analogické k jednomu ze zadávacích řízení upravených zákonem, neprobíhá výběrové řízení identicky, jako kdyby šlo o zjednodušené podlimitní řízení, s čímž se Úřad v napadeném rozhodnutí ztotožnil, ani zde nevidím důvodu považovat takový závěr napadeného rozhodnutí za nezákonný. I v této souvislosti nemůže ustanovení zadávací

dokumentace týkající se analogie postupů zadavatele k zákonu ničeho změnit na tom, že výběrové řízení pro veřejnou zakázku nebylo zahájeno postupem platným pro zadávání podlimitní veřejné zakázky dle § 26 odst. 5 zákona, a tudíž se nejedná o dobrovolné podřazení veřejné zakázky pod režim zákona. Pokud bych se s výkladem zákona předloženým navrhovatelem ztotožnil, *ad absurdum* by bylo možné dojít k závěru, že zadavatelé jsou oprávněni při zadávání veřejných zakázek malého rozsahu vybírat dle vlastního uvážení ze zákona ta ustanovení, která jsou pro ně výhodná a aplikovat je na konkrétní postupy ve výběrovém řízení. Právě takovým způsobem by byla právní jistota uchazečů narušena natolik, že by si nemohli být jisti, na které úkony zadavatele se bude zákon vztahovat, a na které nikoli, neboť se jedná o veřejnou zakázku malého rozsahu. Právě z tohoto důvodu je závazně upraveno dobrovolné podřízení se režimu zákona v okamžiku zahájení výběrového řízení pro veřejnou zakázku. Pokud v této fázi zadavatel použije některý z postupů platných pro zadání podlimitní veřejné zakázky, je i nadále povinen respektovat všechna dotčená ustanovení zákona, a to až do ukončení příslušného zadávacího řízení. Z tohoto důvodu jsem přesvědčen, že princip právní jistoty nemůže být závěrem bodu 34 napadeného rozhodnutí ohrožen či dokonce porušen, neboť pokud zadavatel jasným způsobem v rámci zadávacích podmínek pro veřejnou zakázku deklaroval, že postupy ve výběrovém řízení se řídí analogicky dle postupů ve zjednodušeném podlimitním řízení, dal tím uchazečům dostatečně jasně, srozumitelně a transparentně najevo, že veřejná zakázka není zadávána ve zjednodušeném podlimitním řízení.

45. Pokud navrhovatel v rozkladu uvádí, že „*uveřejnění výzvy k podání nabídky na profilu zadavatele je pouze jedním ze způsobů uveřejnění výzvy*“, a tedy závěr Úřadu o tom, že pokud zadavatel neuveřejnil výzvu k podání nabídky pro veřejnou zakázku na svém profilu zadavatele, nehodlal pro veřejnou zakázku realizovat zadávací řízení dle zákona, je nesprávný, nemohu se s touto argumentací navrhovatele ztotožnit, neboť je založena na nesprávném výkladu zákona.
46. Tato problematika opět souvisí se způsobem zahájení výběrového řízení pro veřejnou zakázku. Jak bylo nastíněno shora, je rozhodující, zda zadavatel výběrové řízení pro veřejnou zakázku zahájil postupem platným pro zadávání podlimitní veřejné zakázky v souladu s § 26 odst. 5 zákona. Pokud by zadavatel opravdu hodlal realizovat zjednodušené podlimitní řízení, musel by v souladu s § 38 odst. 2 zákona uveřejnit výzvu k podání nabídky a k prokázání kvalifikace vhodným způsobem po celou dobu trvání lhůty pro podání nabídek. Zákon dále v § 38 odst. 3 zákona stanoví, že povinnost vhodného uveřejnění je splněna, pokud veřejný zadavatel uveřejní písemnou výzvu na svém profilu zadavatele. Navrhovatel v této souvislosti vychází z výkladu, že uveřejnění výzvy na profilu je pouze jednou z možností vhodného uveřejnění této výzvy dle § 38 odst. 2 zákona, přičemž správnost svého závěru opírá o komentářovou literaturu a judikaturu, konkrétně rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 26. 9. 2005 č. j. 31 Ca 101/2004-37 (dále jen „**rozsudek krajského soudu**“). V této souvislosti uvádím, že dne 27. 8. 2010 bylo na Portále o veřejných zakázkách a koncesích (www.portal-vz.cz), který provozuje Ministerstvo pro místní rozvoj ČR (dále jen „**MMR**“) uveřejněno Stanovisko MMR k uveřejňování výzvy ve zjednodušeném podlimitním řízení na profilu zadavatele podle § 38 zákona (dále jen „**stanovisko MMR**“). V rámci tohoto stanoviska je zcela jasně uvedeno, že pokud má veřejný zadavatel naplnit povinnost

uveřejnit výzvu k podání nabídky a prokázání kvalifikace vhodným způsobem, musí tak učinit prostřednictvím profilu zadavatele definovaného v § 17 písm. g) zákona. Dále MMR v tomto stanovisku uvádí, že *„zákon zadavatele nijak neomezuje i v dalších způsobech uveřejnění, zejména zadavatel může použít i takový způsob, který používal i před účinností novely, a který může používat nadále spolu s uveřejněním na profilu zadavatele“*.

47. Z rozkladu vyplývá, že navrhovatel považuje stanovisko MMR za irelevantní, neboť dle v rozkladu citovaného komentáře k zákonu má být zadavatel vázán toliko zákonem a nikoli metodickým pokynem MMR, jak má potvrzovat i rozsudek krajského soudu. Navrhovatel přímo uvádí, že *„dle výkladu k zákonu (viz Jurčík, R. Zákon o veřejných zakázkách. Komentář. 2. vydání. Praha: C. H. Beck, 2011, 235 s.) je uveřejnění na profilu zadavatele pouze jednou z možností její publikace“*, přičemž v poznámce pod čarou navrhovatel uvádí, že *„dle tohoto výkladu (viz citovaný komentář), je zadavatel vázán zákonem a nikoli metodickým pokynem MMR. Tento právní výklad je potvrzen i Krajským soudem“* a odkazuje na shora uvedený rozsudek krajského soudu, který se však k této problematice nijak nevymezuje, neboť se okrajově týká určitého Úřadem v minulosti vydaného stanoviska, které se vyjadřovalo k možnostem postupu konkrétního zadavatele v konkrétním zadávacím řízení. Toto stanovisko však bylo vydáno na základě nepravdivých informací předložených Úřadu zadavatelem. Pokud navrhovatel rozporuje závaznost stanoviska MMR, a sám v této souvislosti považuje za závazný výklad komentářový, činí svou argumentaci značně nekonzistentní, neboť pakliže navrhovatel považuje interpretaci zákona provedenou tvůrcem této normy za nezávaznou, tím spíše by neměl trvat na závaznosti výkladu prostřednictvím komentáře. Jakkoli není stanovisko MMR obsahem obecně závazné právní normy, stále se jedná o autentický výklad orgánu nejvyššího, přičemž tento může přinejmenším indikovat budoucí rozhodovací praxi ohledně institutu uveřejňování výzvy k podání nabídky a prokázání kvalifikace na profilu zadavatele. K tomuto uzavírám, že výklad zákona prostřednictvím stanoviska MMR plně vyplývá ze smyslu a účelu dotčených zákonných ustanovení, přičemž není pochyb o tom, že zákonodárce hodlal uveřejňování výzvy na profilu zakotvit jako povinné pro veřejné zadavatele. Z tohoto důvodu se ztotožňuji se závěrem Úřadu v této souvislosti a jsem přesvědčen, že tento byl učiněn v souladu se zákonem.
48. Navrhovatel dále předkládá rozkladové námitky týkající se postupů zadavatele ve výběrovém řízení pro veřejnou zakázku, zejména pak vyloučení navrhovatele z výběrového řízení. Navrhovatel je přesvědčen, že i v případě, pokud by Úřad dospěl k závěru, že veřejná zakázka nebyla zadávána v režimu zákona, je dána věcná příslušnost Úřadu k přezkoumání postupů zadavatele i v takovém případě, a to na základě rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 1. 2011 č. j. 2 Afs 132/2009-275 (dále jen „**rozsudek NSS**“).
49. V této souvislosti uvádím, že se se shora uvedeným tvrzením navrhovatele neztotožňuji, a to i přes existenci předmětného rozsudku NSS. Tento judikát byl vydán na základě kasační stížnosti Úřadu proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 11. 8. 2009, č. j. 62 Ca 30/2008-190, kterým bylo zrušeno rozhodnutí předsedy Úřadu o zamítnutí rozkladu proti rozhodnutí Úřadu. Dotčená rozhodnutí Úřadu se vztahovala ke správnímu řízení o přezkoumání úkonů zadavatele v rámci řízení pro veřejnou zakázku

malého rozsahu s názvem „Výběr makléřské společnosti“, které bylo zahájeno dne 25. 1. 2007 (dále jen „**dotčené řízení**“). Vzhledem k tomu, že v době zahájení dotčeného řízení byl zákon účinný ve znění do 31. 5. 2007, kdy nabyla účinnosti novela zákona provedená zákonem č. 110/2007 Sb., je zřejmé, že normativní základy pro závěr Nejvyššího správního soudu o existenci věcné příslušnosti Úřadu k přezkoumávání veřejných zakázek malého rozsahu, byly odlišné, než v případě veřejné zakázky, jíž se týká toto rozhodnutí. Jsem tedy přesvědčen, že rozsudek NSS není možné na případ veřejné zakázky bez dalšího použít, neboť např. změna § 112 zákona provedená novelou zákona č. 417/2009 Sb., znamená podstatný rozdíl v pravomocích Úřadu při výkonu dohledu nad zadáváním veřejných zakázek. Zákon ve znění, na jehož základě byl vydán rozsudek NSS, ve svém § 112 odst. 1 stanovil, že *„Úřad vykonává dohled nad dodržováním zákona, při kterém přezkoumává zákonnost úkonů zadavatele s cílem zajistit zachování zásad podle § 6“*. Ve znění zákona účinného ke dni zahájení veřejné zakázky však nalezneme, že *„Úřad vykonává dohled nad dodržováním zákona“*.

50. Ve světle shora uvedených skutečností proto uvádím, že v případě výběrového řízení pro veřejnou zakázku není možné rozsudek NSS bez dalšího aplikovat, a pokud zákon věcnou příslušnost Úřadu k přezkoumávání úkonů zadavatele veřejné zakázky malého rozsahu výslovně nestanovuje, není Úřad ani jeho předseda oprávněn úkony zadavatele veřejné zakázky přezkoumat, neboť veřejná zakázka je veřejnou zakázkou malého rozsahu dle § 12 odst. 3 zákona. V opačném případě by se Úřad, resp. jeho předseda, ocitl v rozporu se zásadou zákonnosti postupů správního orgánu, která je zakotvena v § 2 odst. 1 správního řádu. Tato zásada tvoří základ principu zákazu zneužití pravomoci, který správnímu orgánu umožňuje uplatňovat jeho pravomoc pouze k těm účelům, k nimž mu byla zákonem nebo na základě zákona svěřena, a v rozsahu, v jakém mu byla svěřena. Tyto zásady jsou odrazem principu omezenosti výkonu veřejné moci jen na případy, způsoby a meze zákonem stanovené, tedy možnost správního orgánu činit pouze to, co zákon umožňuje (normativní základ této zásady je zakotven v Čl. 2 odst. 3 zákona č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, a v Čl. 2 odst. 2 usnesení Předsednictva České národní rady č. 2/1993 Sb., o vyhlášení Listiny základních práv a svobod jako součásti ústavního pořádku České republiky). Ačkoli obě posledně zmíněné ústavněprávní normy hovoří v této souvislosti pouze o státní moci, judikaturou Ústavního soudu bylo vyloženo, že se tyto zásady vztahují na jakoukoli veřejnou moc, tedy i na postupy správních orgánů vykonávajících působnost v oblasti veřejné správy. Jsem přesvědčen, že zásada *„vše je zakázáno, co není výslovně dovoleno“* platící pro činnost Úřadu i jeho předsedy, stojí nad názorem Nejvyššího správního soudu, který vyjádřil v rozsudku NSS, a který, vzhledem k tomu, že nereflexuje právní úpravu, jíž se řídil zadavatel veřejné zakázky, není možné na veřejnou zakázku aplikovat.

51. Závěrem v této souvislosti konstatuji, že pokud zákon nedává Úřadu výslovné zmocnění k přezkumu veřejných zakázek malého rozsahu dle § 12 odst. 3 zákona, byl Úřad povinen návrh na přezkoumání úkonů zadavatele zamítnout, neboť předmětná veřejná zakázka, jíž by se přezkum týkal, je veřejnou zakázkou malého rozsahu, jejíž „zadávání“ neprobíhá v režimu zákona, a návrh na zahájení řízení před Úřadem tedy nemůže směřovat proti postupům, které by byl zadavatel takové veřejné zakázky povinen dle zákona dodržovat. Z tohoto důvodu se tedy nemohu vyjádřit k rozkladovým námitkám týkajícím

se postupů zadavatele veřejné zakázky při vyloučení navrhovatele z výběrového řízení pro veřejnou zakázku.

52. Na základě shora vymezených důvodů se plně ztotožňuji se závěrem napadeného rozhodnutí, pokud Úřad tímto rozhodnutím návrh navrhovatele zamítl.
53. V souvislosti s rozkladovou námitkou namítající rozpor mezi postupy zadavatele veřejné zakázky a jeho vypořádáním námitek navrhovatele proti jeho vyloučení z výběrového řízení pro úplnost uvádím, že tento rozpor objasnil zadavatel veřejné zakázky ve svém vyjádření k podanému rozkladu, které Úřad obdržel dne 20. 7. 2012. Zde zadavatel uvádí, že v rozhodnutí o výběru nejvhodnější nabídky bylo uvedeno, že hodnocena byla jediná nabídka, což odpovídá skutečnosti. Pro účely svého stanoviska k námitkám navrhovatele zadavatel vytvořil hodnotící list pro variantu, pokud by byly hodnoceny všechny nabídky, které byly do výběrového řízení pro veřejnou zakázku podány. Na základě tohoto hodnotícího listu zadavatel navrhovateli sdělil, že i „*v případě, že by byly hodnoceny všechny nabídky, které byly doručeny ve lhůtě pro podání nabídek, to je 3 nabídky, nabídka stěžovatele by se umístila na třetím místě (a to při započítání smluvní pokuty ve výši 1 813,- Kč i při započítání pokuty 170 000,- Kč)*“.

VI. Závěr

54. Po zvážení všech aspektů dané věci a po zjištění, že Úřad postupoval v souladu se zákonem a správním řádem, jsem dospěl k závěru, že nenastaly podmínky pro zrušení nebo změnu napadeného rozhodnutí z důvodů uváděných v rozkladu.
55. Vzhledem k výše uvedenému, když jsem neshledal důvody, pro které by bylo nutno napadené rozhodnutí změnit nebo zrušit, rozhodl jsem tak, jak je uvedeno ve výroku.

POUČENÍ

Proti tomuto rozhodnutí se nelze podle § 91 odst. 1 zákona č. 500/2004 S., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, ve spojení s § 152 odst. 4 téhož zákona odvolat.

otisk úředního razítka

Ing. Petr Rafaj
předseda
Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže

Obdrží

1. Nemocnice TGM Hodonín, příspěvková organizace, Purkyňova 11, 695 26 Hodonín
2. Olympus Czech Group s.r.o., člen koncernu, Evropská 176, 160 41 Praha 6
3. Medinet s.r.o., nám. Sítná 3105, 272 01 Kladno

Vypraveno dne

viz otisk razítka na poštovní obálce nebo časový údaj na obálce datové zprávy